

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa J.L.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej [...]
z udziałem interwenientów ubocznych po stronie powodowej I. R.
i A. Z.
o stwierdzenie nieważności uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 października 2007 r.,
zażalenia powódki
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 maja 2007 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 24 maja 2007 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki. W uzasadnieniu wyjaśnił, że skarga kasacyjna powódki nie zawiera jednego z elementów obligatoryjnych wymaganych przez art. 398⁴ § 1 k.p.c., a mianowicie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Za taki bowiem wniosek nie może być uznane sformułowanie rozpoczynające się od słów: „skarga kasacyjna zasługuje na przyjęcie do rozpoznania dlatego, że jest oczywiście uzasadniona”. Fragment ten – zdaniem Sądu Apelacyjnego - stanowi tylko uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, samego natomiast wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera, wniosek ten musi być bowiem „sformułowany w sposób jednoznaczny, odrębny i bezpośredni”.

Zażalenie powódki kwestionujące zasadność odrzucenia skargi kasacyjnej jest trafne.

Według art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i uzasadnienie tego wniosku. Ponieważ stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wówczas, gdy zachodzą okoliczności wymienione w pkt 1-4 tego przepisu, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien nawiązywać do tych okoliczności. Skarga kasacyjna powódki czyni temu wymaganiu zadość, zawiera twierdzenie, że jest oczywiście uzasadniona, a więc powołuje się na okoliczność wymienioną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., i w słowach wskazujących na to, że z tego powodu zasługuje na przyjęcie do rozpoznania, wyraża wolę powódki oparcia przez Sąd Najwyższy swej decyzji przy dokonywaniu tzw. przedsądu na ocenie tej właśnie okoliczności. Tak wyrażona wola powódki przesądza o istnieniu wniosku wymaganego przez art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Stawianie temu wnioskowi dalszych wymagań, takich jak sformułowane w zaskarżonym postanowieniu, mogłoby prowadzić do dowolności w ocenie istnienia tego wniosku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).